

Arrest

nr. 313 629 van 27 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 2 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat E. MASSIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U beweert over de Eritrese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Geleb, zoba Anseba, op [...] /10/2000. U bent etnisch Tigre. U hielp uw familie in de landbouw, en u leefde als herder meestal buiten de stad. Op een dag kreeg u een oproepingsbrief om naar de militaire training te gaan. U hebt dan onmiddellijk besloten om het land te verlaten.

Toen u 17 jaar oud was, in 2016, hebt u Eritrea verlaten. U bent naar Soedan gegaan, en daar vijf maanden gebleven. De situatie in Soedan werd erger, hierdoor besloot u om naar Libië te gaan. Daar hebt u een jaar en vijf maanden doorgebracht in moeilijke omstandigheden. U was in een gevangenis. U reisde vervolgens verder naar Italië, en Duitsland.

U deed een verzoek tot internationale bescherming in Duitsland op 10/04/2018. Op 23/04/2021 namen de Duitse asielinstanties een weigeringsbeslissing omdat ze uw Eritrese nationaliteit niet geloofwaardig bevonden hadden. 02/09/2021 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een kopie van de identiteitskaarten van uw ouders.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een onderzoek ten gronde ten aanzien van uw land van herkomst Eritrea, dient echter te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van zijn procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS p.3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Eritrese nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Eritrese nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Eritrea te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Eritrese nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu dient te worden vastgesteld dat u uw beweerde Eritrese nationaliteit en Eritrese origine niet aannemelijk wist te maken.

Het CGVS stelt vast dat de Duitse asielinstanties uw bewering over de Eritrese nationaliteit te beschikken, niet geloofwaardig bevonden hebben. Zoals uit informatie, verkregen van de Duitse asielinstanties blijkt, zou u daar initieel verklaard hebben in Asmara geboren te zijn (Bundesamt für Migration und Flüchtlingen, bescheid, dd. 19/04/2021).

Later paste u dat dan aan naar Geleb, wat u ook in België verklaarde. U gaf ook twee verschillende geboortedata op. De Duitse asielinstanties stelden vast dat u maar gebrekkige geografische kennis had van

uw beweerde regio van herkomst. Ze baseren zich hiervoor op uw verklaringen met betrekking tot uw onmiddellijke omgeving (gebrekkige kennis van de buurdorpen, foutieve verklaringen met betrekking tot de afstand tot Elebared, ...), als ook op uw verklaringen met betrekking tot Eritrea in het algemeen. Zo kon u enkel zoba Anseba benoemen van alle provincies in Eritrea, wat er in het totaal zes zijn. Dit was des te opmerkelijker gezien de provincie Seminawie Keyih Bahri op maar enkele kilometers van Geleb verwijderd is. In hun beslissing verwezen de Duitsers ook naar het feit dat u bepaalde bekende Eritrese figuren niet kende, en ook het watermerk Sabarguma niet. U kende ook de kleinste administratieve eenheid van Eritrea, de Kebabi, niet. U wist niets te vertellen over Eritrese radio – of televisiezenders, noch over Onafhankelijkheidsdag of nationale feestdagen.

Het CGVS stelt ook vast dat u bepaalde belangrijke tegenstrijdige verklaringen aflegde wanneer er gekeken wordt naar wat u in Duitsland verklaard had. In Duitsland had u verklaard dat u twee broers had die in het leger zaten, en een derde broer die in Egypte woonde. Voor het CGVS verklaarde u dat u maar twee broers hebt, en dat uw twee broers beiden soldaat zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). U werd gewezen op uw verklaringen met betrekking tot een broer in Egypte, en u legde dan uit dat u zich niet herinnerde dit gezegd te hebben, en dat het misschien een probleem was met de tolk daar (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Dit is geen afdoende verklaring voor dergelijke tegenstrijdigheid in uw verklaringen, daar het deel van uw twee broers in het leger wel overeenstemt, dus u moet expliciet een derde broer vernoemd hebben. In Duitsland herhaalde u ook meermaals uw verklaring dat u drie broers hebt (zie dossier Duitsland p. 41 en 43). **Dergelijke tegenstrijdigheden komen ook uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede.**

Naast de vaststellingen van de Duitse asielinstanties, heeft het CGVS ook zelf onderzoek gedaan naar uw beweerde Eritrese nationaliteit, en werd u de kans geboden om deze te staven gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Het CGVS benadrukt hieromtrent dat het feit dat u tot de Tigre-etnie behoort, en de Tigre taal spreekt, op zich nog geen bewijs is dat u over de Eritrese nationaliteit beschikt. Historisch gezien wonen Tigre in Eritrea en Oost-Soedan. Gezien u geen persoonlijke identiteitsdocumenten neerlegde, baseert het CGVS zich in haar vaststellingen op uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.

Het CGVS stelde ook zelf uw beperkte kennis vast met betrekking tot uw beweerde plaats van herkomst. In Duitsland en België verklaarde u initieel dat u in Geleb woonde, wat tevens een subregio als een stad is in zoba Anseba. Gevraagd naar waar u woonde in Geleb, verklaarde u eerst louter: in het centrum van Geleb (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Nogmaals aangemoedigd om te spreken over de locatie van uw woning, paste u uw verklaringen aan, en legde u uit dat u op ongeveer 30 minuten van Geleb woonde, op een plaats genaamd Shanakara (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). U beschreef de plaats Shanakara als een plaats waar de meeste bewoners herders zijn, in een soort van vallei (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). U kon echter niet inschatten hoeveel bewoners dat Shanakara had, dat zouden er volgens u echt te veel zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Ondanks de vele bewoners, vond het CGVS deze plaats niet terug op de beschikbare kaarten. U werd gevraagd om te beschrijven hoe u van Geleb naar Shanakara moest gaan, maar uw verklaringen hieromtrent bleven maar vaag en beknopt.

U verklaarde dat u het grootste deel van de tijd als herder in de bergen leefde. U werd dan ook gevraagd naar welke plaatsen in de buurt u ging met de dieren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). U antwoordde maar beknopt dat de bergen geen specifieke namen hebben, en dat u gewoon buiten de steden en de dorpen bleef. Gezien u toch als herder werkte, kan er wel van u verwacht worden dat u op een doorleefde en gedetailleerde manier kan vertellen over de plaatsen waar u zoal naartoe ging met de dieren. Nog wat aangemoedigd, legde u dan uit dat er wel een berg in de buurt was die Ras Harmaz heette (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Deze plaats zou op vijf uur ten noorden van het dorp waar u vandaan kwam, liggen. U werd dan gevraagd wat u onderweg tegenkwam te voet, en u legde uit dat er valleien en rivieren waren, maar geen andere dorpen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). U legde uit dat het daar in de winter de beste plaats was om te grazen, maar ondanks het feit dat u herder was, kon u niet uitleggen wat het was dat deze plaats de beste plaats maakte om te grazen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). U werd meermaals gevraagd om uit te leggen waarom die plaats de beste plaats is om te gaan grazen in de winter, maar u kwam niet verder dan te zeggen dat er geen andere plaats in de omgeving is zoals die plaats (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11).

U ging op regelmatige tijdstippen ook naar de stad Geleb en naar uw familie. Hoewel u elke drie of vier maanden naar de moskee zou gaan, kon u de naam van de moskee waar u naartoe ging, niet geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Ook de naam van de kerk in Geleb bent u verschuldigd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). U werd gevraagd om over Geleb te spreken, te beschrijven hoe de stad er uit zag, en wat er te zien was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U legde beknopt uit dat het een kleine stad is tussen veel bergen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U werd er op gewezen dat u

gevraagd werd naar de stad zelf, waar de winkels waren, het ziekenhuis, etc. Nogmaals was u zeer beperkt in uw verklaringen, u zei dat de winkels in het centrum lagen en het ziekenhuis in het zuiden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U herhaalde dus gewoon de plaatsen die u gevraagd werden, zonder al te veel doorleefde details te geven. U vertelde dat er bergen in de omgeving waren, maar u kon verder niets persoonlijk of doorleefd vertellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Nadat u er naar gevraagd werd, legde u uit dat er een grote rivier is, en meerdere kleine rivieren, in de vallei. U kende echter de naam van deze rivier niet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Het CGVS stelt vast dat op kaarten te zien is dat de naam van de rivier Gad Mai is, en dat het wel een grote rivier is. Het is opmerkelijk dat, u als herder, niet op de hoogte bent van de naam van de rivier.

Het CGVS stelt tevens vast dat u bepaalde typische Eritrese woorden, plaatsen, concepten, wel kent, maar dat u deze maar beperkt kan koppelen aan uw eigen ervaringen. U vertelde bijvoorbeeld dat er vaak een round-up (giffa) was in uw buurt, maar dat u dat nooit had meegemaakt als herder omdat u buiten de stad zou leven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). U hoorde wel mensen zeggen dat er een giffa is, bijna elke dag zou u dat zelfs horen. Het CGVS merkt op dat, als de giffa's bijna elke dag zouden plaatsvinden, u er wel een zou moeten hebben meegemaakt, gezien u ook sommige periodes uit de bergen kwam, om thuis door te brengen. Gevraagd naar waar mensen worden meegenomen bij een giffa, benoemde u plaatsen als Hashferai of Nakfa, en ze zouden daar opleiding krijgen. U weet echter niet waar Hashferai gelegen is in Eritrea (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). U had ook over andere plaatsen gehoord voor militaire training, zoals Me'eter, Adi Abeyto, en Wia. Daargelaten dat Adi Abeyto geen plaats is voor militaire training, maar een gevangenis, werd u gevraagd hoe u Adi Abeyto kende. U legde uit dat u hierover hoorde van mensen, en dat u zelf nooit naar een andere stad reisde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). De kennis die u gaf, is maar wat u hoorde van andere mensen, en niet gebaseerd op dingen die u zelf zag of meemaakte.

Een andere vaststelling van de Duitse asielinstanties was dat u de regio's binnen Eritrea niet kende. Voor het CGVS kon u in eerste instantie 5 van de 6 regio's, of zoba's, benoemen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Met wat hulp herinnerde u u ook de zesde zoba. Gevraagd naar hoe u de zoba's kende, legde u uit dat u dit 'als Eritreeër moet weten', en dat u niet naar school ging maar dat u er wel over hoorde van de mensen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U werd er op gewezen dat u in Duitsland enkel zoba Anseba kon geven, en niet de andere zoba's. U verklaarde dat het kan zijn dat de tolk een fout maakte, dat u niet gevraagd werd naar de namen van de zoba's. Het CGVS stelt vast dat in het gehoorverslag van Duitsland het volgende geschreven werd:

"Hoeveel regio's zijn er in Eritrea en hoe heten ze? - Er zijn 6 zobas. De andere namen ken ik niet." (Duitse dossier p. 44). **U lijkt dus sinds het interview in Duitsland en voor het interview voor het CGVS de overige zoba's in Eritrea geleerd te hebben, waardoor ook deze kennis er niet met zekerheid op wijst dat u over de Eritrese nationaliteit zou beschikken.** Deze informatie is overigens gemakkelijk op te zoeken.

In Eritrea worden er ook bepaalde niet-religieuze feestdagen gevierd, vaak gelieerd aan de strijd voor onafhankelijkheid. U werd dan ook bevraagd over de Eritrese feestdagen die u zelf vierde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Zoals supra al opgemerkt, verklaarde u in Duitsland geen Eritrese feestdagen te kennen. Voor het CGVS verklaarde u dat u op 24 mei de Onafhankelijkheidsdag vierde, en ook de religieuze feestdagen van Eid (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Toen u gevraagd werd naar hoe jullie de Onafhankelijkheidsdag vierden, kon u enkel vertellen dat u dat zelf nooit gevierd hebt, maar dat u wel weet dat het een belangrijke dag is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U zou dat nooit gevierd hebben omdat u uw familie moest ondersteunen als herder, en dat u het daarom nooit kon vieren. Het CGVS ziet niet in waarom u wel Eid zou kunnen vieren, maar nooit de onafhankelijkheidsvieringen zou hebben meegemaakt. Het feit dat u hier geen enkele doorleefde, persoonlijke verklaring, over kan afleggen is, gezien het belang van deze feestdag in de Eritrese samenleving, nefast voor de geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit. Het CGVS wijst er hierbij ook op dat de Tigre een belangrijke rol speelden in de onafhankelijkheidsstrijd, met onder andere belangrijke figuren zoals Hamid Idris Awate.

Wanneer u gevraagd werd naar een andere feestdag, zoals Bahti Meskerem (wat 1 september betekent in Tigrinya, een taal die u zelf wel beweerde te verstaan), wist u niet waar het over ging. U verklaarde dat u als herder werkte, en dat u zich dat niet meer kan herinneren. Op 1 september wordt in Eritrea stil gestaan bij het begin van de gewapende strijd, en is tevens een van de belangrijke feestdagen in Eritrea. Hoewel u beweerde dat u in de zomer vaak thuis was, en niet in de bergen, kende u deze dag dus niet. De betekenis van de naam blijkt uit de naam zelf, maar toch weet u verder ook niet wanneer Bahti Meskerem gevierd wordt. Een derde belangrijke feestdag in Eritrea is Martelarendag. U werd uitdrukkelijk gevraagd om daar meer over te vertellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U legde uit dat dat de dag is waarop jullie de martelaren herinneren, maar wederom zou u dat nooit gevierd hebben, en kan u daar dus geen doorleefde

verklaringen over geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Ook Martelarendag vindt plaats in de zomer, op 20 juni, en traditioneel worden er dan waken met kaarslicht gehouden bij herdenkingsplaatsen en begraafplaatsen. **Wanneer u bevraagd werd over bepaalde belangrijke culturele vieringen in Eritrea, kon u hier te weinig over vertellen om aan te tonen dat u Eritrees bent.**

U beweerde verder dat u twee broers hebt die in het leger zijn gegaan toen u nog jong was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12-13). Hoewel ze dus al lang in het leger zitten, weet u echter niet waar ze gestationeerd zijn in Eritrea (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Ze zouden elke 8 à 10 jaar op bezoek komen, en u zou dan amper met hen kunnen spreken. Later verklaarde u zelfs dat u hen nooit gezien hebt, voor zover u zich kan herinneren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Het is zo dat binnen het systeem van de nationale dienst, het in principe de regel is dat de soldaten een maand verlof per jaar krijgen. Het is een die regel die weliswaar maar arbitrair wordt toegepast, en verlof wordt vaak niet verleend. Het is echter zeer opmerkelijk dat uw beide broers zo weinig op verlof konden komen, dat u ze zelfs nooit echt gezien hebt in die tijd dat u in Eritrea woonde. U kon hier verder ook geen verklaring voor geven, u wist niet hoe dat komt. **Ook op basis van persoonlijke ervaringen omtrent de militaire dienst van uw familieleden, kon u uw Eritrese herkomst niet staven.**

Ook wanneer er gekeken werd naar de manier waarop u Eritrea hebt verlaten, konden uw verklaringen niet aantonen dat u effectief in Eritrea verbleven hebt. U legde uit dat u heel de weg naar Soedan alleen hebt afgelegd, en dat u de weg niet kende maar onderweg de weg vroeg (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19-20). U werd gevraagd hoe u Geleb verlaten had en waar u naartoe ging. U legde beknopt uit dat u via de bergen richting Afabet ging, en dan verder via de bergen naar Nakfa (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Hoewel u een plaats in de regio noemde, Merat Wamerawi, legde u verder niet veel doorleefde verklaringen af, zeker gezien u als herder de meeste tijd doorbracht in de bergen in de omgeving van uw dorp. Het CGVS stelt ook vast dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over de totale kostprijs van uw reis, waar u in Duitsland verklaarde 3800 Nakfa te hebben betaald, verklaarde u in België dat de reis u 70 000 Nakfa heeft gekost (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21-22).

Tot slot stelt het CGVS vast dat het opmerkelijk is dat u zoveel verschillende Facebookpagina's hebt, gegeven het feit dat u beweert dat u zelf niet kan lezen of schrijven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). U legde uit dat iemand een Facebookpagina voor u opende, omdat u dat dan zelf niet zou kunnen schrijven. Het CGVS vond al drie verschillende Facebookpagina's die aan u toe gewezen konden worden. Gevraagd naar hoe het komt dat u zo veel pagina's hebt, legde u uit dat u altijd uw wachtwoord verloor, en dat u daarom een nieuwe pagina moest openen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U laat reacties achter op uw eigen Facebookpagina's en op andere Facebookpagina's, zowel in het Engels als in het Arabisch, zelfs ook wat in het Duits. U werd hier op gewezen, en u legde dan uit dat u zelf niet kan schrijven, maar dat u iemand had die u hielp met het Arabisch schrijven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Het CGVS stelt vast dat u heel vaak reacties plaatst op Facebook, en dat u niet louter kan beweren dat u telkens vrienden vraagt om dit te doen. Ook dit plaatst vraagtekens bij het profiel dat u schetst van uzelf, als herder, die nooit naar school ging. Op twee van uw Facebookpagina's plaatste u ook foto's met een Soedanese vlag. U plaatste ook een foto van een boom en een Nakfa biljet, de munteenheid van Eritrea. Gevraagd naar de Soedanese vlag, ontkent u te weten welke vlag dat is, en legde u uit dat het gewoon een foto van de dochter van een vriend van u is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Gezien de connectie tussen etnische Tigre, en Soedan, is het plaatsen van een foto van een vlag van Soedan, en dan beweren dat u de vlag niet kent, niet geloofwaardig.

Het CGVS concludeert dat u niet aannemelijk hebt gemaakt daadwerkelijk over de Eritrese nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Eritrea kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het geheel aan elementen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw werkelijke persoonlijke achtergrond en nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 16/02/2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en

reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat u de Eritrese nationaliteit bezit en er werd gewezen op de vaststelling van de Duitse asielinstanties dat uw nationaliteit niet geloofwaardig is, en dat het CGVS ook twijfels heeft bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U antwoordde dat Duitsland u gewoon niet wilde accepteren, en dat u Tigre spreekt, wat enkel in Eritrea is, en dat u de nodige documenten had neergelegd. U werd er op gewezen dat er ook mensen van de Tigre stam zijn die de Soedanese nationaliteit hebben, en dat het voor het CGVS van belang is dat het duidelijk is wat uw persoonlijke situatie is. U antwoordde dat dat wel klopt, maar dat u vindt dat de identiteitskaarten van uw ouders als voldoende bewijs dient te worden gezien (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). **Wat betreft de kopieën van de identiteitskaarten die u neerlegde**, dient ten eerste al te worden opgemerkt dat deze documenten kopieën betreffen waardoor de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Daarenboven betreft dit documenten waar u niet op vermeld wordt, en die niet aan u gelinkt kunnen worden behalve dat deze dan beweerdelijk op de naam van uw ouders zouden staan. U werd dit ook uitgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud, dat er niets is aan de identiteitskaarten wat aantoont dat deze uw ouders zouden toebehoren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Dergelijke kopieën kunnen dus niet volstaan om uw persoonlijke Eritrese nationaliteit vast te stellen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Eritrea, het door u genoemde land van herkomst, vermits u niet over de Eritrese nationaliteit beschikt.”

2. Verzoekschrift

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de manifeste appreciatiefout en schending van “artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel.”

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“[...]”

1. Wat betreft het kwetsbare profiel van de verzoeker

Om te beginnen willen we uw Raad erop wijzen dat de verzoeker een bijzonder profiel heeft dat meer aandacht en bijzondere zorgvuldigheid vereist.

Om te beginnen willen we uw Raad erop wijzen dat de verzoeker een bijzonder profiel heeft dat meer aandacht en bijzondere zorgvuldigheid vereist.

Het is inderdaad belangrijk om op te merken dat verzoeker amper 17 jaar oud was toen hij zijn land verliet en dat er dus rekening moet worden gehouden met het feit dat hij zich gebeurtenissen van meer dan 8 jaar geleden moet herinneren.

De verzoeker was ook een eenvoudige herder in Eritrea en heeft zijn kleine dorp nooit verlaten (NOP – blz. 5).

Hij is ook nooit naar school geweest (NOP – blz. 5).

Bijgevolg had de eis van het CGVS om een aantal redenen moeten worden verlaagd: ten eerste was verzoeker extreem jong toen hij vertrok, ten tweede had hij tijdens zijn migratie traumatische gebeurtenissen meegemaakt (NOP – blz. 7) en ten derde hadden deze gebeurtenissen zeer lang geleden plaatsgevonden.

2. Nationaliteit

Verweerder stelt dat verzoeker zijn Eritrese nationaliteit en afkomst niet aannemelijk heeft gemaakt.

1)

De verweerende partij baseert zich gedeeltelijk op verklaringen die verzoekster in Duitsland heeft afgelegd. Tot op heden hebben we echter nog steeds geen toegang tot het volledige Duitse administratieve dossier van verzoeker, aangezien de wederpartij alleen de passages heeft vertaald die zij relevant acht. Dit vormt een ernstig probleem: hoe kan de verzoekende partij een volledige beoordeling en vergelijking van de verklaringen van de verzoeker uitvoeren als het CGVS niet de moeite heeft genomen om het volledige administratieve dossier te vertalen?

Dit is een ernstige schending van de zorgplicht.

Bovendien verwijt verweerder verzoeker dat hij tegenstrijdige verklaringen over zijn geboorteplaats heeft afgelegd, maar uit zijn in Duitsland afgelegde verklaringen (en enkel uit de door verweerder vertaalde passages) blijkt dat hij deze door de Duitse asielautoriteiten vastgestelde fout heeft gecorrigeerd.

2)

De verwerende partij voert verder aan dat : [...]

Maar de beoordeling van het CGVS is te streng.

De verzoeker legt immers uit dat hij zei dat het in het centrum van Geleb was omdat de vallei waarin hij woonde een half uur van Geleb lag, wat volgens hem vrij dicht bij het centrum van Geleb lag. Deze perceptie van nabijheid is eigenlijk geworteld in een geografische en culturele realiteit die specifiek is voor de regio. Het is van cruciaal belang om culturele verschillen in overweging te nemen bij de beoordeling van asielverzoeken. Het idee van wat het "centrum" van een stad vormt, kan aanzienlijk verschillen van cultuur tot cultuur. Wat voor iemand dichtbij kan lijken, kan voor een ander als ver weg worden beschouwd vanwege hun specifieke culturele context. Als we weten dat in sommige onontwikkelde landen 3 uur lopen om in het centrum te komen dagelijkse realiteit is, is het duidelijk dat 30 minuten te voet extreem dicht bij de stad en dus bij het centrum is.

Daarom is het van essentieel belang om geen strikt Europees perspectief toe te passen bij het beoordelen van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers.

Evenzo, wat betreft het aantal inwoners van Shanakara, is het nodig om te begrijpen dat de perceptie van het aantal inwoners kan variëren afhankelijk van de culturele context en individuele levenservaringen. Wat voor een Europeaan kan worden waargenomen als een groot aantal inwoners, kan aanzienlijk verschillen van wat een inwoner van een afgelegen dorp zoals Shanakara beschouwt als een grote bevolking.

Bovendien is het belangrijk om de beperkingen van zoekmachines te erkennen als het gaat om het vinden van informatie over afgelegen gebieden of moeilijk toegankelijke landen zoals Eritrea. Het ontbreken van de vallei van Shanakara in zoekresultaten mag dus niet worden geïnterpreteerd als bewijs van het niet-bestaan van deze plaats.

De verzoeker beweert zijn hele leven als herder in Shanakara te hebben gewoond.

Dit grief van CGVS moet worden afgewezen vanwege het sterk subjectieve karakter ervan.

Wat de route naar het Geleb-centrum betreft, is de verzoeker duidelijk: er is maar één weg om er te komen en die hoeft u alleen maar te volgen om er te komen (NOP – blz. 6) : [...]

In elk geval zijn de verklaringen van verzoeker met betrekking tot Geleb vrij gedetailleerd en duidelijk (NOP – blz. 9 à 11) : [...]

Wat betreft de vraag wat Ras Harmaz tot een speciale plek maakt voor begrazing, legt de verzoeker aan zijn raadsman uit dat het in de winter de beste plek was voor begrazing omdat er gras op de grond was voor de dieren. De dingen zijn zo vanzelfsprekend voor hem, als herder, dat hij zich er niet van bewust is dat een niet-herder misschien niet specifiek de evidenties begrijpt die voor hem gelden. Nog verder (NOP – blz. 16 en 17) : [...]

De verzoeker noemt spontaan plaatsen, bergen en rivieren. Het feit dat hij de exacte namen niet wist, mag zijn verklaringen niet in diskrediet brengen.

Het is namelijk gebruikelijk dat inwoners van kleine steden naar openbare gebouwen (moskee, kerk, rivier, enz.) verwijzen met hun algemene naam in plaats van met hun specifieke naam, vooral als dit de enige gebouwen in de stad zijn.

Er moet ook opgemerkt worden dat de verzoeker de volgende vraag spontaan beantwoordt. Dit element wordt niet in aanmerking genomen door het CGVS (NOP – blz. 12) : [...]

3)

Daarna stelt het CGVS dat : [...]

We stellen met spijt vast dat het CGVS toegeeft dat verzoeker bepaalde Eritrese concepten kent, maar zich liever concentreert op dingen die verzoeker niet heeft gezegd. Het is inderdaad belangrijk om rekening te houden met het feit dat de verzoeker dingen weet die alleen Eritreeërs weten. Dit is een belangrijke indicator. Maar ok [...]

Op welke objectieve informatie baseert de verweerder zijn bewering dat de verzoeker dit had moeten meemaken? Wat betreft de plaatsen waar mensen naartoe werden gebracht na de giffa, geeft verweerder er opnieuw de voorkeur aan zich te concentreren op wat verzoeker niet weet in plaats van op wat hij wel weet en wat alleen een Eritreeër kan weten (NOP – blz. 7) : [...]

In de tweede plaats lijkt verweerder ook onnodig belang te hechten aan het feit dat verzoeker deze gebeurtenissen nooit persoonlijk heeft meegemaakt. Er zij echter eenvoudigweg aan herinnerd dat verzoeker zijn land op 17-jarige leeftijd heeft verlaten.

4)

De verwerende partij beweert dat ze niet begrijpt waarom de verzoeker het Suikerfeest zou kunnen vieren maar niet de Onafhankelijkheidsdag.

Een dergelijke redenering is echter onzinnig. Het houdt namelijk geen rekening met de culturele realiteit van de Eritreeërs.

De verzoeker is een herder die zijn gezin en oudere ouders onderhoudt; hij is de enige die deze verantwoordelijkheid draagt.

Het vieren van Onafhankelijkheidsdag op een andere locatie dan zijn vallei is simpelweg niet haalbaar, gezien zijn verplichtingen als herder. Het is duidelijk dat niet elke vallei individueel Onafhankelijkheidsdag viert en dat men hiervoor onvermijdelijk naar de stad moet gaan. Dit zou echter in conflict komen met zijn herdersverplichtingen die hij niet kan delegeren.

Daarentegen is het Suikerfeest van een heel andere aard. Het markeert het einde van een vastenmaand en wordt voornamelijk binnen elk gezin gevierd.

Deze twee vieringen zijn niet vergelijkbaar, en het is onrechtvaardig om de verzoeker te verwijten dat hij deelneemt aan een religieus feest in plaats van een nationaal feest, gezien zijn persoonlijke en familiale verplichtingen.

Laten we terugkomen op wat niet werd behouden door het CGVS: [...]

Dit is informatie die alleen de Tigrayanen in Eritrea weten.

5)

Het CGVS stelt ook dat : [...]

De tegenpartij geeft zelf toe dat het toekennen van verlofdagen volledig willekeurig is, maar betwist toch de geloofwaardigheid van de verklaringen van de verzoeker onder het voorwendsel dat hij zijn broers vaker had moeten zien.

Een dergelijke redenering is niet acceptabel.

Als de verzoeker zich vaag herinnert zijn broers te hebben gezien, komt dat doordat hij nog erg jong was op het moment van de gebeurtenissen en niet in staat is om precies de gebeurtenissen met betrekking tot zijn twee broers uit te leggen.

Naar onze mening ontbreekt het de motivatie van het CGVS aan relevantie en is deze onjuist.

3. Wat betreft het profiel van de verzoeker

De verwerende partij beweert dat, gezien het Facebook-profiel van de verzoeker, het niet geloofwaardig is om te geloven in het profiel dat door de verzoeker wordt gepresenteerd, namelijk een herder die nooit naar school is geweest. Dit des te meer omdat er veel opmerkingen zijn gemaakt door de verzoeker op zijn Facebook-profiel en het niet mogelijk is dat al deze opmerkingen door vrienden van de verzoeker zijn geschreven.

De verzoeker handhaaft echter zijn verklaringen.

Het administratieve dossier van de verzoeker en dus zijn Facebook-profiel laten zien dat de meeste opmerkingen die door de verzoeker zijn geplaatst, beperkt zijn tot emoji's en cijfers, en dat er niet zoveel geschreven opmerkingen zijn.

4. Wat de door verzoekster ingediende documenten betreft

In ieder geval moeten de door de aanvrager ingediende documenten worden beschouwd als prima facie bewijs ter ondersteuning van zijn verklaringen, die wij voldoende gedetailleerd achten.

Zijn vader en 3 broers hebben de Eritrese nationaliteit en de etnische groep waartoe hij behoort (Tigrinya) is specifiek voor Eritreeërs. Bovendien bepaalt de Eritrese Grondwet van 1997 dat iedereen die uit een Eritrese vader of moeder is geboren, de Eritrese nationaliteit heeft.

5. Wat de militaire dienstplicht betreft

In dit verband is de verzoekende partij van mening dat de terugkeer van een Eritrese onderdaan naar Eritrea leidt automatisch tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

[verwijzingen naar rechtspraak en landeninformatie]

De verzoekende partij verwijst ook naar de EASO COI report over "Eritrea – National Service, Exit and Return" van september 2019.

Op basis van de informatie in deze EASO report, is de verzoekende partij van mening dat er in geval van terugkeer well een risico van ernstige schade bestaat, onafhankelijk van het vraag of hij het land legaal of

illegaal heeft verlaten. Verzoeker zal ook worden gedwongen zijn militaire dienst te doen, wat neerkomt op dwangarbeid, in strijd met de menselijke waardigheid.

Gezien het feit dat het administratieve dossier geen informatie erover bevat, moet de bestreden beslissing ten minst worden vernietigd voor verder onderzoek van de situatie van "returnees" in Eritrea.

IN CONCLUSIE, ten gevolge van het bovenstaande, moet er worden beoordeeld dat de argumenten van het CGVS onvoldoende, inadequaat en verkeerd zijn om een negatieve beslissing te kunnen nemen wat betreft het relaas van verzoeker. De verzoekende partij is meer specifiek van mening dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de jonge leeftijd van verzoeker toen hij in Eritrea leefde, wat zijn lacunaire verklaringen mag uitleggen.

Rekening houden met de mensenrechtensituatie in Eritrea, zijn er genoeg elementen om zijn vrees voor ernstige schade in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen.

De verzoeker moet als gevolg een bescherming krijgen.

Daarvoor dient verzoeker de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. De overheid, bevoegd om over een verzoek om internationale bescherming te beslissen, dient in de eerste plaats na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land en de regio die hij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat die overheid, zeker wanneer een verzoeker om internationale bescherming geen authentiek document kan voorleggen waaruit zijn herkomst blijkt, tracht zijn kennis over de voorgehouden regio van herkomst te toetsen. Van iemand die een verzoek om internationale bescherming indient, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen aangaande zijn verklaarde land en regio van herkomst, dat hij enige kennis heeft van de situatie aldaar en dat hij de nodige achtergrondinformatie kan verschaffen over zijn vrees voor vervolging.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit en regio van herkomst van verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Naast de vraag of de aangehaalde redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, onderzoekt de Raad of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal. Daarbij gaat de Raad na of hij op grond daarvan kan beslissen, rekening houdend met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving. Deze kennis van de ruimere leefomgeving is uiteraard minder doorslaggevend en kan er alleszins niet toe leiden dat de onwetendheid inzake de onmiddellijke leefomgeving buiten beschouwing wordt gelaten, daar deze laatste kennis het meest bepalend is.

Aangezien verzoeker verklaart te zijn geboren op 10 oktober 2000 in Geleb, Zoba Anseba, Eritrea en daar zijn hele leven te hebben gewoond tot zijn vlucht in 2016, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij van zijn geboorte tot zijn zestiende levensjaar in Geleb heeft gewoond (vragenlijst DVZ, punten 4, 5, 10). Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Eritrea, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten tijdens het persoonlijk onderhoud van 16 februari 2024. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn sociale en maatschappelijke omgeving.

Blijkens de motivering van de bestreden beslissing heeft verzoeker een manifest gebrek aan kennis inzake essentiële elementen aangaande zijn directe leefomgeving, heeft hij sinds zijn asielpprocedure in Duitsland duidelijk kennis inzake Eritrea ingestudeerd en kan hij zijn (beperkte) kennis van Eritrese woorden, plaatsen en concepten slechts beperkt koppelen aan zijn eigen ervaringen. Daarbij komt dat verzoeker zich een profiel aanmeet dat niet kan overtuigen. Zo maakt hij zijn voorgehouden profiel als analfabete herder niet aannemelijk.

5. Verzoeker wijst in het verzoekschrift op zijn bijzonder en kwetsbaar profiel dat volgens hem meer aandacht en bijzondere zorgvuldigheid vereist. Hij licht toe dat hij extreem jong was toen hij vertrok, een eenvoudige herder was in Eritrea, nooit naar school is geweest, traumatische gebeurtenissen heeft meegemaakt en dat de gebeurtenissen zeer lang geleden hebben plaatsgevonden.

5.1. In de mate dat verzoeker hiermee suggereert dat geen rekening werd gehouden met zijn (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep” (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoeker, rekening houdend met zijn profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoeker de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die hem worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Verzoeker laat echter na uit te werken op welke wijze hij niet in staat was om zijn rechten in het kader van de procedure te doen respecteren of om aan zijn verplichtingen te kunnen voldoen, noch welke maatregelen hiertoe dan wel genomen hadden moeten of kunnen worden.

5.2. Tevens kan op basis van een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing worden vastgesteld dat verweerder rekening heeft gehouden met verzoekers jonge leeftijd en zelfverklaard profiel bij de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

In dit verband dient opgemerkt dat ook van een jong persoon zonder scholing redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn leefomgeving en beweerd (regio van) herkomst. Er dient benadrukt dat verzoekers voorgehouden gebrek aan scholing niet inhoudt dat zijn inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

Bovendien valt de vaststelling dat verzoeker over verschillende Facebookprofielen beschikt en geschreven reacties achterlaat niet te rijmen met zijn bewering dat hij zelf niet kan lezen of schrijven (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Verzoekers zelfverklaard ongeschoold profiel kan bijgevolg niet zomaar voor waar worden aangenomen.

Verzoekers profiel, dat overigens slechts steunt op de door hem afgelegde verklaringen, biedt geen afdoende verschoning voor zijn lacunaire en ondoorleefde verklaringen.

6. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij tot op heden nog steeds geen toegang heeft tot het volledige Duitse administratief dossier, aangezien verweerder alleen de passages heeft vertaald die hij relevant acht.

Te dezen dient benadrukt dat verzoeker, alsook zijn advocaat, in de mogelijkheid waren/zijn om kennis te nemen van het Duitse administratieve dossier. Immers, verzoekers administratief dossier bevat een kopie van deze informatie. Het inzagerecht laat verzoeker, dan wel zijn advocaat toe om zijn dossier in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde zijn verdediging te organiseren.

Blijkens het administratief dossier werd het Duitse administratief dossier voorzien van een vertaling voor wat betreft de passages die de motieven van de bestreden beslissing schragen. Zo niet alle passages van verzoekers Duitse administratief dossier vertaald werden naar het Nederlands, verhindert dit niet dat verzoeker en zijn advocaat kennis kunnen nemen van dit dossier en, indien zij dit nodig achten, zelf een vertaling van de overige nog niet vertaalde passages kunnen voorzien. Hoe dan ook beperkt verzoeker zich tot het spuien van loutere kritiek op de onvertaalde passages, maar toont hij geenszins aan dat de bestreden beslissing anders zou zijn indien het administratief dossier een volledige vertaling van het Duitse asioldossier zou bevatten.

Bijkomend dient benadrukt dat het niet verboden is dat, in het kader van een verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van het verzoek om internationale bescherming in een EU-land bekend waren, noch is het verboden om de verklaringen afgelegd in het kader van beide procedures te vergelijken. Dergelijke informatie betreft immers “specifieke informatie” conform artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing stelt op goede gronden het volgende:

“Het CGVS stelt vast dat de Duitse asielinstanties uw bewering over de Eritrese nationaliteit te beschikken, niet geloofwaardig bevonden hebben. Zoals uit informatie, verkregen van de Duitse asielinstanties blijkt, zou u daar initieel verklaard hebben in Asmara geboren te zijn (Bundesamt für Migration und Flüchtlingen, bescheid, dd. 19/04/2021). Later paste u dat dan aan naar Geleb, wat u ook in België verklaarde. U gaf ook twee verschillende geboortedata op. De Duitse asielinstanties stelden vast dat u maar gebrekkige geografische kennis had van uw beweerd regio van herkomst. Ze baseren zich hiervoor op uw verklaringen met betrekking tot uw onmiddellijke omgeving (gebrekkige kennis van de buurdorpen, foutieve verklaringen met betrekking tot de afstand tot Elebared, ...), als ook op uw verklaringen met betrekking tot Eritrea in het algemeen. Zo kon u enkel zoba Anseba benoemen van alle provincies in Eritrea, wat er in het totaal zes zijn. Dit was des te opmerkelijker gezien de provincie Seminawie Keyih Bahri op maar enkele kilometers van Geleb verwijderd is. In hun beslissing verwezen de Duitsers ook naar het feit dat u bepaalde bekende Eritrese figuren niet kende, en ook het watermerk Sabarguma niet. U kende ook de kleinste administratieve eenheid van Eritrea, de Kebabi, niet. U wist niets te vertellen over Eritrese radio – of televisiezenders, noch over Onafhankelijkheidsdag of nationale feestdagen.

Het CGVS stelt ook vast dat u bepaalde belangrijke tegenstrijdige verklaringen aflegde wanneer er gekeken wordt naar wat u in Duitsland verklaard had. In Duitsland had u verklaard dat u twee broers had die in het leger zaten, en een derde broer die in Egypte woonde. Voor het CGVS verklaarde u dat u maar twee broers hebt, en dat uw twee broers beiden soldaat zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). U werd gewezen op uw verklaringen met betrekking tot een broer in Egypte, en u legde dan uit dat u zich niet herinnerde dit gezegd te hebben, en dat het misschien een probleem was met de tolk daar (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Dit is geen afdoende verklaring voor dergelijke tegenstrijdigheid in uw

verklaringen, daar het deel van uw twee broers in het leger wel overeenstemt, dus u moet expliciet een derde broer vernoemd hebben. In Duitsland herhaalde u ook meermaals uw verklaring dat u drie broers hebt (zie dossier Duitsland p. 41 en 43). **Dergelijke tegenstrijdigheden komen ook uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede.**"

Bij gebrek aan dienstig verweer tegen de voormelde terechte en pertinente motivering, die steun vindt in het administratief dossier, blijft deze overeind. In navolging van verweerder wordt vastgesteld dat verzoekers lacunaire verklaringen over zijn herkomst uit Eritrea voor de Duitse asielinstanties, alsook de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen voor de Duitse en Belgische asielinstanties, de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden herkomst uit Geleb, Eritrea ondermijnen.

7. De bestreden beslissing motiveert verder dat verzoekers verklaringen over zijn beweerde plaats van herkomst, Geleb, niet kunnen overtuigen:

"Het CGVS stelde ook zelf uw beperkte kennis vast met betrekking tot uw beweerde plaats van herkomst. In Duitsland en België verklaarde u initieel dat u in Geleb woonde, wat tevens een subregio als een stad is in zoba Anseba. Gevraagd naar waar u woonde in Geleb, verklaarde u eerst louter: in het centrum van Geleb (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6).

Nogmaals aangemoedigd om te spreken over de locatie van uw woning, paste u uw verklaringen aan, en legde u uit dat u op ongeveer 30 minuten van Geleb woonde, op een plaats genaamd Shanakara (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). U beschreef de plaats Shanakara als een plaats waar de meeste bewoners herders zijn, in een soort van vallei (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). U kon echter niet inschatten hoeveel bewoners dat Shanakara had, dat zouden er volgens u echt te veel zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Ondanks de vele bewoners, vond het CGVS deze plaats niet terug op de beschikbare kaarten. U werd gevraagd om te beschrijven hoe u van Geleb naar Shanakara moest gaan, maar uw verklaringen hieromtrent bleven maar vaag en beknopt.

U verklaarde dat u het grootste deel van de tijd als herder in de bergen leefde. U werd dan ook gevraagd naar welke plaatsen in de buurt u ging met de dieren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). U antwoordde maar beknopt dat de bergen geen specifieke namen hebben, en dat u gewoon buiten de steden en de dorpen bleef. Gezien u toch als herder werkte, kan er wel van u verwacht worden dat u op een doorleefde en gedetailleerde manier kan vertellen over de plaatsen waar u zoal naartoe ging met de dieren. Nog wat aangemoedigd, legde u dan uit dat er wel een berg in de buurt was die Ras Harmaz heette (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Deze plaats zou op vijf uur ten noorden van het dorp waar u vandaan kwam, liggen. U werd dan gevraagd wat u onderweg tegenkwam te voet, en u legde uit dat er valleien en rivieren waren, maar geen andere dorpen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). U legde uit dat het daar in de winter de beste plaats was om te grazen, maar ondanks het feit dat u herder was, kon u niet uitleggen wat het was dat deze plaats de beste plaats maakte om te grazen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). U werd meermaals gevraagd om uit te leggen waarom die plaats de beste plaats is om te gaan grazen in de winter, maar u kwam niet verder dan te zeggen dat er geen andere plaats in de omgeving is zoals die plaats (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11).

U ging op regelmatige tijdstippen ook naar de stad Geleb en naar uw familie. Hoewel u elke drie of vier maanden naar de moskee zou gaan, kon u de naam van de moskee waar u naartoe ging, niet geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Ook de naam van de kerk in Geleb bent u verschuldigd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). U werd gevraagd om over Geleb te spreken, te beschrijven hoe de stad er uit zag, en wat er te zien was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U legde beknopt uit dat het een kleine stad is tussen veel bergen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U werd er op gewezen dat u gevraagd werd naar de stad zelf, waar de winkels waren, het ziekenhuis, etc. Nogmaals was u zeer beperkt in uw verklaringen, u zei dat de winkels in het centrum lagen en het ziekenhuis in het zuiden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U herhaalde dus gewoon de plaatsen die u gevraagd werden, zonder al te veel doorleefde details te geven. U vertelde dat er bergen in de omgeving waren, maar u kon verder niets persoonlijk of doorleefd vertellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Nadat u er naar gevraagd werd, legde u uit dat er een grote rivier is, en meerdere kleine rivieren, in de vallei. U kende echter de naam van deze rivier niet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Het CGVS stelt vast dat op kaarten te zien is dat de naam van de rivier Gad Mai is, en dat het wel een grote rivier is. Het is opmerkelijk dat, u als herder, niet op de hoogte bent van de naam van de rivier."

Verzoeker stelt dat de beoordeling van verweerder te streng is en legt uit dat hij verklaarde in het centrum te wonen omdat de vallei waarin hij woonde een half uur van Geleb lag, wat volgens hem vrij dicht bij het centrum van Geleb lag. Hij voegt eraan toe dat het idee van wat het "centrum" van een stad vormt aanzienlijk kan verschillen van cultuur tot cultuur en dat het van essentieel belang is om geen strikt Europees perspectief toe te passen.

Verzoekers uitleg, dat het centrum van een stad verschilt van cultuur tot cultuur, komt voor als een loutere *post factum* verklaring, die tot stand is gekomen na kennisname van de motieven van de bestreden beslissing. Verzoekers laattijdige verduidelijkingen in het verzoekschrift kunnen de vastgestelde

tegenstrijdigheden in zijn verklaringen over zijn woonplaats niet verschonen. Indien verzoeker op een halfuur wandelen van Geleb in Shanakara woonde, dan is redelijk te verwachten dat hij dit zo consequent zou verklaren, *quod non*. Bovendien verklaarde verzoeker voor de Duitse asielinstanties initieel dat hij geboren is in Asmara, om dit vervolgens te wijzigen naar Geleb.

Verder stelt verzoeker in het verzoekschrift dat de perceptie van het aantal inwoners van Shanakara eveneens kan variëren afhankelijk van de culturele context en individuele levenservaringen. Hij meent dat wat voor een Europeaan kan worden waargenomen als een groot aantal inwoners, aanzienlijk kan verschillen van wat een inwoner van een afgelegen dorp zoals Shanakara beschouwt als een grote bevolking. Verder wijst hij op de beperkingen van zoekmachines en stelt hij dat het ontbreken van de vallei van Shanakara in zoekresultaten niet mag worden geïnterpreteerd als het bewijs van het niet-bestaan van deze plaats.

Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat hij er niet in slaagt om het inwonersaantal van Shanakara in te schatten, doch louter stelt dat er echt te veel inwoners zijn (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Indien er Shanakara daadwerkelijk zoveel inwoners zou hebben dat het onmogelijk is om bij benadering in te schatten hoeveel het er zijn, dan kan niet worden ingezien dat Shanakara niet kan worden teruggevonden op beschikbare kaarten. Verzoekers verklaringen over Shanakara, dat overigens niet terug te vinden is op beschikbare kaarten, weten niet te overtuigen.

Voorts verwijst verzoeker in het verzoekschrift naar zijn reeds afgelegde verklaringen over de route van Shanakara naar het centrum van Geleb. Hij benadrukt tevens dat hij gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot Geleb, herhaalt dat Ras Harmaz in de winter de beste plek was voor begrazing en stelt dat het feit dat hij de exacte namen van plaatsen, bergen en rivieren niet kent zijn verklaringen niet in diskrediet kan brengen.

Verzoeker beperkt zich in essentie tot het louter hernemen van zijn reeds afgelegde verklaringen (over Geleb, over de route tussen Geleb en Shanakara, over Ras Harmaz, en over de plaatsen, bergen en rivieren) en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder, maar doet hiermee geen afbreuk aan de voormelde vaststellingen in de bestreden beslissing dienaangaande. Verweerder kon terecht vaststellen dat verzoekers kennis over Geleb en omgeving onaannemelijk ontoereikend is, te meer verzoeker voorhoudt dat hij er herder was en bijgevolg kan verwacht worden dat hij wegens zijn omzwervingen als herder de regio rond Geleb zou kennen en kunnen toelichten.

Verzoeker wijst er tot slot op dat hij bepaalde kennis heeft, zoals de landcode van Eritrea, die niet in aanmerking wordt genomen door verweerder.

Waar verzoeker wijst op elementen die hij volgens hem wel correct en gedetailleerd heeft uiteengezet over zijn land van herkomst, dient erop gewezen dat het loutere feit dat verzoeker een aantal elementen wel correct kon weergeven op zich geen afbreuk doet aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing betreffende datgene waaruit het beperkte en ondoorleefde karakter van verzoekers kennis blijkt. Het louter herhalen van een aantal verklaringen is op zich geen dienstig verweer tegen deze vaststellingen. De lacunes in verzoekers kennis zijn van een dermate zwaarwichtige aard dat ze niet kunnen worden ongedaan gemaakt door de kennis die hij wel op een correcte wijze weergaf.

8. Verder motiveert verweerder op goede gronden dat verzoekers kennis over bepaalde typische Eritrese woorden, plaatsen en concepten niet doorleefd is:

“Het CGVS stelt tevens vast dat u bepaalde typische Eritrese woorden, plaatsen, concepten, wel kent, maar dat u deze maar beperkt kan koppelen aan uw eigen ervaringen. U vertelde bijvoorbeeld dat er vaak een round-up (giffa) was in uw buurt, maar dat u dat nooit had meegemaakt als herder omdat u buiten de stad zou leven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). U hoorde wel mensen zeggen dat er een giffa is, bijna elke dag zou u dat zelfs horen. Het CGVS merkt op dat, als de giffa's bijna elke dag zouden plaatsvinden, u er wel een zou moeten hebben meegemaakt, gezien u ook sommige periodes uit de bergen kwam, om thuis door te brengen. Gevraagd naar waar mensen worden meegenomen bij een giffa, benoemde u plaatsen als Hashferai of Nakfa, en ze zouden daar opleiding krijgen. U weet echter niet waar Hashferai gelegen is in Eritrea (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). U had ook over andere plaatsen gehoord voor militaire training, zoals Me'eter, Adi Abeyto, en Wia. Daargelaten dat Adi Abeyto geen plaats is voor militaire training, maar een gevangenis, werd u gevraagd hoe u Adi Abeyto kende. U legde uit dat u hierover hoorde van mensen, en dat u zelf nooit naar een andere stad reisde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). De kennis die u gaf, is maar wat u hoorde van andere mensen, en niet gebaseerd op dingen die u zelf zag of meemaakte.”

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat verweerder zich baseert op wat verzoeker niet weet in plaats van op wat hij wel weet. Daarnaast betoogt hij dat verweerder onnodig belang hecht aan het feit dat verzoeker deze

gebeurtenissen nooit persoonlijk heeft meegemaakt en wijst hij erop dat hij zijn land heeft verlaten op 17-jarige leeftijd.

Verzoeker slaagt er hiermee niet in afbreuk te doen aan de voormelde motivering in de bestreden beslissing. Voor zover verzoeker in het verzoekschrift wijst op elementen die hij wel weet, gaat hij er andermaal aan voorbij dat elementen of gegevens in het voordeel van de verzoeker om internationale bescherming niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongeloofwaardigheid van verzoekers nationaliteit en herkomst aan te tonen.

Verder kan van verzoeker, die beweerdelijk tot zijn zestiende als herder in Geleb, Eritrea heeft gewoond, wel degelijk worden verwacht dat hij doorleefde verklaringen kan afleggen aangaande zijn regio van herkomst, plaatselijke gebruiken en bepaalde concepten. In navolging van verweerder stelt de Raad vast dat verzoekers kennis inzake Eritrese woorden, plaatsen en concepten niet voortvloeit uit zijn eigen ervaringen. Verzoeker slaagt er met zijn beperkte en ondoorleefde kennis geenszins in zijn voorgehouden herkomst uit Geleb, Eritrea aan te tonen.

9. Verzoeker laat volgende motivering geheel ongemoeid in het verzoekschrift:

“Een andere vaststelling van de Duitse asielinstanties was dat u de regio's binnen Eritrea niet kende. Voor het CGVS kon u in eerste instantie 5 van de 6 regio's, of zoba's, benoemen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Met wat hulp herinnerde u u ook de zesde zoba. Gevraagd naar hoe u de zoba's kende, legde u uit dat u dit 'als Eritreeër moet weten', en dat u niet naar school ging maar dat u er wel over hoorde van de mensen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U werd er op gewezen dat u in Duitsland enkel zoba Anseba kon geven, en niet de andere zoba's. U verklaarde dat het kan zijn dat de tolk een fout maakte, dat u niet gevraagd werd naar de namen van de zoba's. Het CGVS stelt vast dat in het gehoorverslag van Duitsland het volgende geschreven werd:

“Hoeveel regio's zijn er in Eritrea en hoe heten ze? - Er zijn 6 zobas. De andere namen ken ik niet.” (Duitse dossier p. 44). U lijkt dus sinds het interview in Duitsland en voor het interview voor het CGVS de overige zoba's in Eritrea geleerd te hebben, waardoor ook deze kennis er niet met zekerheid op wijst dat u over de Eritrese nationaliteit zou beschikken. Deze informatie is overigens gemakkelijk op te zoeken.”

In navolging van verweerder stelt de Raad vast dat verzoeker na zijn procedure in Duitsland informatie inzake Eritrea heeft opgezocht en ingestudeerd. Dat verzoeker initieel de 6 zoba's van Eritrea niet kon benoemen en deze vervolgens opzocht en instudeerde, toont geenszins een doorleefde bekendheid met Eritrea aan. Dit tast de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden Eritrese origine aan.

10. Verzoekers onbekendheid met de Eritrese niet-religieuze feestdagen en figuren, gelieerd aan de strijd voor onafhankelijkheid, ondermijnen verder zijn voorgehouden Eritrese nationaliteit en herkomst. De bestreden beslissing motiveert hieromtrent op draagkrachtige en terechte wijze als volgt:

“In Eritrea worden er ook bepaalde niet-religieuze feestdagen gevierd, vaak gelieerd aan de strijd voor onafhankelijkheid. U werd dan ook bevraagd over de Eritrese feestdagen die u zelf vierde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Zoals supra al opgemerkt, verklaarde u in Duitsland geen Eritrese feestdagen te kennen. Voor het CGVS verklaarde u dat u op 24 mei de Onafhankelijkheidsdag vierde, en ook de religieuze feestdagen van Eid (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Toen u gevraagd werd naar hoe jullie de Onafhankelijkheidsdag vierden, kon u enkel vertellen dat u dat zelf nooit gevierd hebt, maar dat u wel weet dat het een belangrijke dag is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U zou dat nooit gevierd hebben omdat u uw familie moest ondersteunen als herder, en dat u het daarom nooit kon vieren. Het CGVS ziet niet in waarom u wel Eid zou kunnen vieren, maar nooit de onafhankelijkheidsvieringen zou hebben meegemaakt. Het feit dat u hier geen enkele doorleefde, persoonlijke verklaring, over kan afleggen is, gezien het belang van deze feestdag in de Eritrese samenleving, nefast voor de geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit. Het CGVS wijst er hierbij ook op dat de Tigre een belangrijke rol speelden in de onafhankelijkheidsstrijd, met onder andere belangrijke figuren zoals Hamid Idris Awate. Wanneer u gevraagd werd naar een andere feestdag, zoals Bahti Meskerem (wat 1 september betekent in Tigrinya, een taal die u zelf wel beweerde te verstaan), wist u niet waar het over ging. U verklaarde dat u als herder werkte, en dat u zich dat niet meer kan herinneren. Op 1 september wordt in Eritrea stil gestaan bij het begin van de gewapende strijd, en is tevens een van de belangrijke feestdagen in Eritrea. Hoewel u beweerde dat u in de zomer vaak thuis was, en niet in de bergen, kende u deze dag dus niet. De betekenis van de naam blijkt uit de naam zelf, maar toch weet u verder ook niet wanneer Bahti Meskerem gevierd wordt. Een derde belangrijke feestdag in Eritrea is Martelarendag. U werd uitdrukkelijk gevraagd om daar meer over te vertellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U legde uit dat dat de dag is waarop jullie de martelaren herinneren, maar wederom zou u dat nooit gevierd hebben, en kan u daar dus geen doorleefde verklaringen over geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Ook Martelarendag vindt plaats in de zomer, op 20 juni, en traditioneel worden er dan waken met kaarslicht gehouden bij herdenkingsplaatsen en

begraafplaatsen. Wanneer u bevraagd werd over bepaalde belangrijke culturele vieringen in Eritrea, kon u hier te weinig over vertellen om aan te tonen dat u Eritrees bent."

Verzoeker is niet ernstig waar hij stelt dat de voormelde motivering geen rekening houdt met de culturele realiteit van Eritreeërs.

De onafhankelijkheids- en culturele vieringen zijn net van groot belang in de Eritrese samenleving en van verzoeker, die beweert de Eritrese nationaliteit te hebben en etnisch Tigre te zijn, kan wel degelijk worden verwacht dat hij deze kent en doorleefd kan toelichten.

Waar verzoeker in het verzoekschrift herneemt dat hij Onafhankelijkheidsdag nooit gevierd heeft omdat hij zijn familie moest ondersteunen als herder, kan dit, gelet op het feit dat verzoeker wel Eid kon vieren, niet worden aangenomen. Dat niet elke vallei individueel Onafhankelijkheidsdag viert en dat men hiervoor naar de stad moet gaan, betreft een louter blote bewering die verzoeker met geen enkel element ondersteunt. Bovendien beperkt verzoekers ontoereikende kennis met betrekking tot de niet-religieuze feestdagen in Eritrea zich niet enkel tot Onafhankelijkheidsdag. Verzoeker kan evenmin doorleefde verklaringen afleggen met betrekking tot Bahti Meskerem en Martelarendag.

Verzoekers onbekendheid met Eritrese feestdagen ondermijnt wel degelijk zijn Eritrese origine.

11. Verder legt verzoeker ondoorleefde en tegenstrijdige verklaringen af aangaande de manier waarop hij Eritrea heeft verlaten. De bestreden beslissing motiveert op goede gronden:

"Ook wanneer er gekeken werd naar de manier waarop u Eritrea hebt verlaten, konden uw verklaringen niet aantonen dat u effectief in Eritrea verbleven hebt. U legde uit dat u heel de weg naar Soedan alleen hebt afgelegd, en dat u de weg niet kende maar onderweg de weg vroeg (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19-20). U werd gevraagd hoe u Geleb verlaten had en waar u naartoe ging. U legde beknopt uit dat u via de bergen richting Afabet ging, en dan verder via de bergen naar Nakfa (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Hoewel u een plaats in de regio noemde, Merat Wamerawi, legde u verder niet veel doorleefde verklaringen af, zeker gezien u als herder de meeste tijd doorbracht in de bergen in de omgeving van uw dorp. Het CGVS stelt ook vast dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over de totale kostprijs van uw reis, waar u in Duitsland verklaarde 3800 Nakfa te hebben betaald, verklaarde u in België dat de reis u 70 000 Nakfa heeft gekost (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21-22)."

Bij gebrek aan enig verweer blijft de voormelde motivering overeind. Deze draagt bij tot de ongelooftwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden herkomst uit Eritrea.

12. Met verweerder wordt vastgesteld dat verzoekers voorgehouden profiel als ongeschoolde herder niet valt te rijmen met de verschillende Facebookpagina's die op naam van verzoeker staan. De bestreden beslissing motiveert dienaangaande als volgt:

"Tot slot stelt het CGVS vast dat het opmerkelijk is dat u zoveel verschillende Facebookpagina's hebt, gegeven het feit dat u beweert dat u zelf niet kan lezen of schrijven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). U legde uit dat iemand een Facebookpagina voor u opende, omdat u dat dan zelf niet zou kunnen schrijven. Het CGVS vond al drie verschillende Facebookpagina's die aan u toe gewezen konden worden. Gevraagd naar hoe het komt dat u zo veel pagina's hebt, legde u uit dat u altijd uw wachtwoord verloor, en dat u daarom een nieuwe pagina moest openen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U laat reacties achter op uw eigen Facebookpagina's en op andere Facebookpagina's, zowel in het Engels als in het Arabisch, zelfs ook wat in het Duits. U werd hier op gewezen, en u legde dan uit dat u zelf niet kan schrijven, maar dat u iemand had die u hielp met het Arabisch schrijven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Het CGVS stelt vast dat u heel vaak reacties plaatst op Facebook, en dat u niet louter kan beweren dat u telkens vrienden vraagt om dit te doen. Ook dit plaatst vraagtekens bij het profiel dat u schetst van uzelf, als herder, die nooit naar school ging. Op twee van uw Facebookpagina's plaatste u ook foto's met een Soedanese vlag. U plaatste ook een foto van een boom en een Nakfa biljet, de munteenheid van Eritrea. Gevraagd naar de Soedanese vlag, ontkent u te weten welke vlag dat is, en legde u uit dat het gewoon een foto van de dochter van een vriend van u is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Gezien de connectie tussen etnische Tigre, en Soedan, is het plaatsen van een foto van een vlag van Soedan, en dan beweren dat u de vlag niet kent, niet geloofwaardig."

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en stelt dat de meeste opmerkingen die door hem zijn geplaatst beperkt zijn tot emoji's en cijfers. Nochtans blijkt uit nazicht van de screenshots van verzoekers Facebookprofielen, die zijn toegevoegd aan het administratief dossier, dat verzoeker wel degelijk geschreven reacties heeft geplaatst op Facebook. De omstandigheid dat er verschillende (actieve) Facebookprofielen op verzoekers naam bestaan, ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van het door hem voorgehouden profiel.

13. Gelet op wat voorafgaat kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Eritrese nationaliteit. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst uit en nationaliteit van Eritrea kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door hem aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is.

Verzoekers betoog inzake zijn vrees voor de militaire dienstplicht in Eritrea en de verwijzingen naar landeninformatie dienaangaande zijn, gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers Eritrese nationaliteit en herkomst uit Eritrea, niet dienstig. Evenmin kunnen verzoekers verwijzingen naar deze landeninformatie inzake de militaire dienstplicht in Eritrea de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden Eritrese nationaliteit wijzigen.

14. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (kopieën van identiteitskaarten van verzoekers ouders) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

15. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

16. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde Eritrese nationaliteit niet aantoont, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan.

Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet. De Raad kan enkel besluiten dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS